

FESTIWAL TEATRÓW

KATOWICE 14-18 CZERWCA 1994

• TEATR •
Cogitatur

Dziennik
Zachodni

14. 06. - 19:00 - ZDZ KWK „Wujek”

(ul. Dziewięciu z Wujka)

TEATR WIEJSKI WĘGAJTY

GOSPODA KU WIECZNEMU POKOJOWI

Piszc Arystoteles: „Nielubiani w mieście chodzili od wioski do wioski...”. Tamci to aktorzy stworzyli „komedię”, od *kata komas*: chodzić z wioski do wioski. Mamy i my „komedię”, spektakl, który powstał z naszego chodzenia po wsiach. Zaczął powstawać — w fazie zarodkowej — we wsiach Północy, zwłaszcza ważny był pobyt we wsi Dziadówek w kwietniu 1990 r. i spotkanie z jej mieszkańcami. Lecz może bardziej istotne jest to, że budulcem spektaklu są pieśni, by tak rzec „chodzone”, praktykowane podczas chodzenia po odpustach, po „alilujce”, po weselach i pogrzebach. Pieśni te, niekiedy znane też w wersji kościelnej, bardzo się jednak odróżniają od kościelnych: rytmem, metrum, melodią. Próbowaliśmy pewnego razu dokonać graficznego zapisu melodii pieśni wielkanocnej, tak jak ją napotkaliśmy u ludzi. Otrzymaliśmy w efekcie wizerunek krajobrazu tamtej okolicy. Osnowę fabularną spektaklu stanowi historia Magdaleny z „Doliny Issy”. Prócz tego wykorzystane są cytaty z dzieł Czesława Miłosza oraz Johanna Bobrowskiego i Mikołaja z Wilkowiecka.

(Wacław Sobaszek w programie do spektaklu)

Aranżacje śpiewów wielogłosowych: Wolfgang Niklaus.

Projekt scenograficzny: Małgorzata Niklaus.

Scenariusz i reżyseria: Wacław Sobaszek.

Występują: E. Sobaszek, W. Broda, W. Niklaus, K. Krupka, M. Niklaus,

W. Sobaszek.

Premiera: marzec 1992.

HISTORIE VINCENZA

O PRAWDZIWYM ŻYDZIE, ANTYCHRYŚCIE I PREOSWIASZCZENNYM METROPOLICIE

Pieśń ta wyrosła z ziarna, posiewu Wierchowiny, która jest — jak powiedziałem — „ostatnią wyspą Atlantydy słowiańskiej”.

Ale rozrosła się teraz.

Oby stała się słowem dla świata. Nie tylko naszej Wierchowiny, nie tylko Polski i Ukrainy, lecz słowem całej wynurzającej się z fal Atlantydy, jej darem.

(Stanisław Vincenz w „Słowie wstępnym” do „Barwinkowego wianka” — z programu do spektaklu)

Scenografia: Małgorzata Dźygadło-Niklaus.

Autorzy rzeźb: Małgorzata Dźygadło-Niklaus, Tadeusz Piotrowski.

Scenariusz i reżyseria: Wacław Sobaszek.

Wykonują: W. Niklaus, E. Sobaszek, W. Sobaszek, W. Broda.

Premiera: 1988.